

सक्तिकः सर्वतोभ्रमो नन्वावर्तादयोऽपि च ।
विष्णुदकः प्रमेदा हि भवन्तीन्तरसङ्गनाम् ॥”

इत्यमरः । २ । २ । १० ॥

राजसभा, स्त्री, राज्ञः सभा । (“सभा राजा-
मनुष्यपूर्णा ।” २ । ४ । २३ । इत्यत्र राज-
पण्यायस्त्रेव गृह्यत्वात् न स्त्रीत्वम् ।) वृषति-
समाजः । इत्यमरः । ३ । ५ । ६ ॥ (वाचसने
नपुंसकलिङ्गतोक्तिस्तु ग्रामादिकौ ॥)

राजसर्पः, पुं, (सर्पाणां राजा । राजदन्तादि-
त्वात् परनिपातः ।) सर्पविशेषः । तत्पण्यायः ।
सुजङ्गमोजी २ । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३७० ॥

राजसर्पः, पुं, (सर्पपाणां राजा श्रेष्ठत्वात् । पर-
निपातः ।) सर्पविशेषः । राजसर्पा इति
भाषा । राह इति केचित् । तत्पण्यायः ।
लङ्घिका २ राजिका ३ खरी ४ सुहकः ५ ।
सुहक इत्यत्र यदक इति वा पाठः । इति
रत्नमाला । खः ६ चुताभिजननः ७ ।
चुताभिजनन इत्यत्र चुदाभिजनन इति वा
पाठः । इति हेमचन्द्रः । लङ्घा ८ तीक्ष्ण-
कला ९ राजी १० कृष्णसर्पपाश्या ११ । अस्य
युगाः । तित्तत्वम् । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । वात-
शूलगुल्मकण्डूकुष्ठप्रणनाशित्वम् । पित्तदाह-
प्रदत्वम् । इति राजनिर्घण्टः । (चतुर्विंशति-
जसरेणपरिमित-परिमाणविशेषः । यथा, मनुः ।
८ । १३३ ।

“जसरेखोऽष्टौ विज्ञेया लिङ्गैका परिमाणतः ।
ता राजसर्पस्तिसस्ते त्रयो गौरसर्पः ॥”

“जसेत्वादि । अष्टौ जसरेखो लिङ्गैका परि-
माणेन ज्ञेया तास्त्रिस्तौ लिङ्गा राजसर्पयो
ज्ञेयः । ते राजसर्पपाश्वयो गौरसर्पयो ज्ञेयः ॥”
इति तट्टीकार्यां कुल्लुकः ।)

राजसायुज्यं, स्त्री, (राज्ञः सायुज्यम् ।) राजत्वम् ।
“स्याद्वैभक्त्यर्थं ब्रह्मत्वं ब्रह्मसायुज्यमित्यपि ।
देवभूयादिकं तद्वत् ॥”

इत्यमरदर्शनात् ॥

राजसारसः, पुं, (राज्ञः सारस इव । राजः
श्रीभाषाजी सारस इव इति वा ।) मयूरः ।
इति शब्दमाला ।

राजसो, स्त्री, (राजस इयमिति । राजस् + स्यच् ।
ङीप् ।) दुर्गा । इति शब्दरत्नावली । रजो-
गुणसम्बन्धिनी च । (यथा, गीतायाम् ।

“यथा धर्ममधर्मेण कार्यंकार्यमेव च ।

अवधारतु प्रजानाति दुष्टिः सा पार्थ राजसो ॥”)

राजस्यः, पुं, (“राज्ञा कृतात्मकः सोमः स्यते
अत्र ॥” इत्यमरटीका । सु + अधिकरणे क्त्वाप् ।
“राज्ञा सोतमः राज्ञा वा इह स्यते ॥”
इति काशिका । “राजस्यस्येति ॥” ३ । १ ।

११३ । इति निपातनात् दीर्घः ।) राजकर्तृ-
व्यविशेषः । तत्पण्यायः । वृषाभरः २ क्रतु-
राजः ३ क्रतुतमः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥

(अमरमते स्त्रीलिङ्गोऽयम् । ३ । ५ । ३१ ॥
यथा, महाभारते । १ । १५७ । १६ ।

“यस्यन्ति च नरबाधा निजित्व एपि वीमिषाम्
राजस्यान्धमेधातोः क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः ॥”

राजस्यमन्त्रादिकं राजसनेयसंहितायाम् ६
अध्यायस्य ३५ कक्षिकामारभ्य १० अध्या-
यस्य ३० कक्षिकापर्यन्तं ब्रह्मम् ॥ शुधिरिहस्य
राजस्ययज्ञविवरणम् महाभारते उभापर्वणि
विशेषतो ब्रह्मम् ॥)

राजस्त्वः, पुं, (राजः श्रीभाषाजी स्त्वो
यस्य ।) घोटकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

राजस्वं, पुं स्त्री, (राज्ञे देयं स्वं धनम् ।) राज-
धनम् । राजकरः । इति लोकाप्रसिद्धम् ॥

राजस्वर्गः, पुं, (स्वर्गानां धुक्षूराणां राजा ।
राजदन्तादित्वात् परनिपातः ।) राजधुक्षू-
रकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

राजहंसः, पुं, (हंसानां राजा श्रेष्ठत्वात् । राज-
दन्तादित्वात् परनिपातः ।) चतुश्चरण-
कोहितश्चेतवर्गहंसः । इत्यमरः । २ । ५ । २४ ॥

(यथा, कुमारः । १ । २४ ।

“सा राजहंसैरिव सप्तताङ्गी
गतेषु कीलाक्षितकिंमेव ।

अनीयतप्रलुपदेऽशुभे-

रादित्सुभिर्नृपूरिशिञ्जितानि ॥”)

कदम्बः । कलहंसः । वृषोत्तमः । इति मेदिनी ॥

राजहंसं, स्त्री, (राजानमपि हंसयतीति ।
हृस् + णिच् + लुङ् ।) तगरपुष्पम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥

राजहस्ती, [नृ] पुं, (राज्ञो हस्ती ।) राज-
गजः । तत्पण्यायः । मारीचः २ याजकगजः ३
मदीकटः ४ । इति हारावली । ४६ ॥

राजहासकः, पुं, (राजानमपि हासयतीति ।
हृस् + णिच् + लुङ् ।) मत्स्यविशेषः । तत्-
पण्यायः । कातरः २ कातजः ३ राजीवः ४ ।
इति शब्दरत्नावली ॥

राजचवकः, पुं, सर्वपः । इति राजनिर्घण्टः ॥
(अस्य शाकगुणाः ।

“संघाहि श्रौतलक्षापि लघुदोषाविरोधि च ।
राजचवकश्चाकानु सटीश्चाकानु तद्विधम् ॥”

इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अध्यायः ॥)

राजा, [नृ] पुं, (राजते श्रीमते इति । राज् +
“कञिन् श्रुतचित्तराजीति ॥” उब्बा० १ ।

१५६ । इति कञिन् ।) प्रभुः । वृषतिः । (यथा-

रघुः । ४ । ११ ।

“यथा प्रजादनात् चन्द्रः प्रतापात् तपनी

यथा ।

तथैव सोऽभूत्सर्वो राजा प्रकृतिरज्जनात् ॥”)

चत्विजः । (यथा, मनुः । २ । ३२ ।

“शस्त्रेवद्भावावस्य स्यात् राज्ञो रचावम-

नितम् ॥

वैमल्यं पुष्टिच्युतं भृशं प्रेष्यच्युतम् ॥”)

चन्द्रः । यथः । इन्द्रः । इति मेदिनी । उत्तर-

पदे चेत् अष्टार्धवाचकः । अथ वृषतेः

पण्यायः । राट् २ पार्थिवः ३ प्लाष्ट ४ वृषः ५

भूपः ६ महीचिह्नः ७ । इत्यमरः । नरपतिः ८
पार्थः ९ वृषतिः १० भूपालः ११ भूवृत् १२

महीपतिः १३ नाभिः १४ नाराट् १५
भूमौकः १६ नरेकः १७ नायकाधिपः १८ ।

इति शब्दरत्नावली ॥ प्रजेवरः १९ भूमिपः २०
इन्द्रः २१ इक्ष्वरः २२ अवनीपतिः २३

स्कन्दः २४ स्कन्वः २५ भूमिर्क २६ अर्थपतिः २७ ।

इति जटाधरः ॥ * ॥ अस्य युत्पत्तिर्व्या—

“महता राजराज्येन पृथुर्वैद्यः प्रतापवान् ।

सोऽभिविक्तो महतिना विधिवद्वर्त्मकोविदेः ।

पित्रापरिज्ञितास्तस्य प्रजास्तानुरजिताः ।

अनुरागात्तत्तस्य नाम राजेयभाषत ॥”

इति विष्णुपुराणे १ अंशे १३ अध्यायः ॥

अपि च ।

“रागी राजसिक्तं स्वर्गं कुर्वते कर्म रागिनः ।

रागात्याश्च राजसिकास्तेन राजा प्रकीर्तितः ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते गणपतिखण्डे ३५ अध्यायः ॥ * ॥

तस्य सर्वपितृत्वं यथा,—

शब्दवाच ।

“श्रेष्ठो वत्स ! महाराज हे तात् । भयभङ्गन ।

भयघाता च राजा च सर्वेषां पालकः पिता ॥

अश्वश्रीश्च महेन्द्रोऽयं त्वं स्वर्गे वृषोऽधुना ।

यो राजा स पिता पाता प्रजानामेव निश्चयः ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णखण्डे ५६ अध्यायः ॥

पृथोरेवादौ राजा इति संज्ञा आसीत् । यथा,

“देवैर्विप्रेक्ष्यता सर्वैरभिविक्तो महामनाः ।

राज्ञाश्चैवाधिकारे वै पृथुर्वैद्यः प्रतापवान् ॥

तदा पित्रा प्रजाः सर्वाः कदा नैवानुरजिताः ।

तेनानुरजिताः सर्वाः सुखैर्मसुरिरे तदा ।

अनुरागात्तस्य वीरस्य नाम राजेयभाषत ॥”

इति पाद्मे भूखण्डे २६ अध्यायः ॥ * ॥

अथ राजलक्षणम् ।

“सोऽपि लक्ष्यपटे शालं दृष्ट्वाश्रीविषयोऽङ्कितम् ।

नरेन्द्रलक्षणोपेतं चिन्तामाम नरेन्द्रः ।

तस्यास्यं चन्द्रविम्बार्धं सुभु रन्ध्रं समुन्नयम् ।

नीलाः केशाः कुञ्जिताश्च समा दीर्घाक्षर-

ङ्गिताः ॥

राजीवनेत्रयुगलो विमोहपट्टचरितः ।

चतुर्दंष्ट्रचतुष्किङ्कुर्होर्वाख्यो दीर्घबाहुकः ॥

चतुर्लङ्काकरो मास्यवट्टहैकपर्वकः ।

शिरालपादो गम्भीरः स्रग्ध्राल्क निवलीधरः ॥”

इति मार्कण्डेयपुराणे हरिचन्द्रोपाख्यान-

ध्यायः ॥ * ॥ अथ च ।

“अखेदिनी नृदुतरौ कमजोदरवन्निभौ ।

शिराङ्गुली ताम्रनखौ पादाङ्गुली शिरोन्-

मिता ।

जृम्भोन्नतौ मूढमुल्लूखौ सुपाशौ वृषतेः स्तुतौ ।

नृदुजोमा समा जङ्घा तथा करिकरप्रभा ।

उरवो जागवस्तुष्टा वृषखोपचिताः स्तुताः ॥

कोवमूढे वृषो दीर्घैर्मण्डैश्च घनवन्निभः ।

समाभ्यां क्षितिपः प्रोक्तः प्रज्जनेव प्रतापवान् ॥

सशब्दनिःशब्दकृपाः सार्द्धैरिमाश्च मानवाः ।